

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1461/05
14.02.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Споменке Зарић, Слађане Накић-Момировић, Владимира Тамаша и Софије Вагнер-Личеноски, чланова већа, у парници тужиоца "АА", кога заступа АБ адвокат, против туженог "ББ" кога заступа ВВ адвокат, ради утврђења и забране узнемиравања и по противтужби туженог "ББ" против тужиоца "АА" ради уређења права коришћења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Окружног суда у Сремској Митровици Гж.1788/2004 од 18.1.2005. године, у седници одржаној дана 14.2.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ ревизија туженог изјављена против пресуде Окружног суда у Сремској Митровици Гж.1788/2004 од 18.1.2005. године.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Руми П.35/04 од 27.8.2004. године: 1) одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да се утврди право тужиоца као носиоца права коришћења на несметану државину катастарских парцела ближе означених у овом ставу изреке уписаних у ЗКУЛ ___ КО ___, што је тужена дужна признати и уздржати се од сваког узнемиравања државине и накнади му трошкове спора; 2) одбијен је противтужбени захтев туженог којим је тражио да се утврди право коришћења туженог на катастарским парцелама ближе означеним у овом ставу изреке уписаних у ЗКУЛ ___ КО ___, по основу повраћаја земље након издвајања што је тужилац дужан признати и издати туженом ваљану табуларну исправу ради укњижбе права коришћења у корист туженог у земљишне књиге и накнади му трошкове поступка.

Окружни суд у Сремској Митровици је пресудом Гж. 1788/2004 од 18.1.2005. године, одбио као неосновану жалбу туженог и наведену првостепену пресуду потврдио у побијаном делу којим је одбијен противтужбени захтев.

Против ове другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу чл. 386. раније важећег Закона о парничном поступку (ЗПП), који се примењује на основу чл. 491. ст. 1. и 4. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр.125/04) и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда из чл. 354. ст. 2. тач. 11. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а нема ни битних повреда из чл. 354. ст. 2. тач. 14. и чл. 354. ст. 1. у вези чл. 375. ст. 1. ЗПП на које у ревизији указује тужени. Нижестепене пресуде садрже јасне разлоге о одлучним чињеницама а другостепени суд је оценио све жалбене наводе од одлучног значаја и означио разлоге које је узео у обзир по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, спорне катастарске парцеле уписане су у ЗКУЛ бр. ___ КО ___ као друштвена својина са правом коришћења у корист тужиоца. Тужилац је на седници управног одбора 7.8.1991. године донео одлуку о привременом уступању __ ха земље туженом као привремену аконтацију на име враћања до коначног решења поступка Р. 404/91 који је покренуо тужени, а ово земљиште је привремено уступљено без накнаде. Потом је сваке године тужилац уступао туженом одређене површине земље на коришћење у зависности од врсте усева које је сејао. Дана 2.7.2001. године постало је правоснажно решење општинског органа којим је одбијен захтев туженог за враћање задружне имовине које је донето, због измене надлежности после покретања наведеног ванпарничног поступка - у управном поступку, а захтев туженог је одбијен зато што није доставио доказе да је спорно земљиште било у његовом власништву. Тужилац је у поседу спорних катастарских парцела, а оне су му враћене у току овог поступка и припале по деобном билансу ранијег "ГГ". Тужени је у поседу спорних катастарских парцела раније био на основу годишњих одлука тужиоца о привременом уступању одређеног земљишта на коришћење.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су противтужбени захтев туженог одбили, обзиром да тужилац није извршио пренос права коришћења спорних непокретности на туженог по одредбама чл. 10. ст. 2. у вези чл. 2. и 4. Закона о промету непокретности ("Службени гласник СРС", бр. 43/81, 28/87, 30/89, 40/89, "Службени гласник РС" бр. 53/93, 67/93, 48/94, 42/98). Стога наводи ревизије којима се оспорава овакав закључак

месеци 10, бр. 33/33, 37/33, 40/34, 42/33). Стога наводи ревизије којима се оспорава овакав закључак нижестепених судова нису основани.

Остале наводе ревизије којима се на посредан или непосредан начин оспорава оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање Врховни суд није испитивао будући да се у смислу чл. 385. ст. 3. ЗПП утврђено чињенично стање ревизијом и не може побијати.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу чл. 393. ЗПП одлучио као у изреци.

Председник већа-судија,

Снежана Андрејевић, с.р.

За тачност отправка

сд